

Kde se dá kouřit vodní dýmka

V Istanbulu najdete speciální dýmkovskou kavárnu Erenler Nargile mezi Hagii Sofií a Velkým bazarem. Kouří se zde pouze tabáková směs tömbeki a elma (jablečná směs). Kavárna se nachází v budově církevní školy ze 17. století. Velké patio se starými stromy a malými obchůdky s orientálními uměleckými předměty patří k nejoblíbenějším místům, kde se setkávají kuřáci vodních dýmek.

Pravidla kuřáků vodní dýmky

1. Nikdy si nezapalujte cigaretu od žhavého dřevěného uhlí na vodní dýmce.
2. Dýmka by neměla přesahovat vaši výšku vsedě.
3. Dýmkou nepředávejte další osobě přímo. Hadici vždy nejprve odložte, aby si ji další mohl zvednout sám.
4. Vodní dýmka se vždycky plní speciálně připraveným tabákem massell. Nikdy nepoužívejte suchý tabák.

Ceny

● **Vodní dýmka:** V Erenler Nargile stojí pravá turecká vodní dýmka s hadicí, náustky a balíčkem pro kuřáky (tabáková směs a dřevěné uhlí) kolem 70 eur.

● **Tabák:** Tömbeki – 1 kg turkish blend přijde na 10 až 12 eur Massell/flavoured – Jedno balení massell firmy Nakhla o váze 250 g stojí od 2,50 do 4 eur.

Slovníček

- **çayhanesi** – čajovna
- **kahvesi, kahvehanesi** – kavárna
- **tömbeki** – původní turecká tabáková směs, dříve bez příměsí
- **massell** – Arabští kuřáci dávají přednost směsi zaghoul, která je složena z různých druhů tabáku. Přidávají se k ní různé přísady, jako např. jablka, a tak vzniká massell.

Vodní dýmka To je orientální rozkoš

Snímek: Marian S. Sucha

Vangličtině se jí řekne hookah, Egypťané používají slovo šiša nebo šiša, Libanonci jí říkají nargile, argila nebo boury – všechny tyto názvy představují jedinou věc: vodní dýmku.

„Egyptané naučili Turky nejen břišní tanec, ale také kouřit nargile,“ vypráví Shükrü. Provozuje kavárnu

v Istanbulu už přes dvacet let, a tak ví o vodních dýmkách skoro všechno. Během osmanské doby se z ní stal objet d'art, umělecký předmět se skleněnou lahví, ozdobenou stříbrnými růžemi a ovocem nebo s pozlacenými ozdobami. Na mnohých byly citáty z koránu a náustky byly většinou z ambry. Byly určené nejen ke kouření.

Staly se též žádanou (orientální) dekorací do bohatých měšťanských domů.

Nejkrásnější vodní dýmky jsem ostatně viděl ve francouzském Rochefortu. Patřily Pierru Lotimu, extravagantnímu spisovateli a milovníkovi Turecka. V jeho podivuhodném domě – muzeu se nacházejí krásné a cenné orientální předměty, mimo